

svoje, Trdina pa svoje. Ker Trdina ni hotel priznati, da ima Kurelac prav, zagrabil ga je za vrat ter ga potisnil pod vodo. Vsega modrega v obrazu je potegnil zopet iz vode, in prvo je bilo, da ga je vprašal, kdo da ima prav. Naravno je, da mu je Trdina, ki bi radi tega prepirčka skoro našel smrt, priznal, četudi nerad, da ima Kurelac prav.

Na svojem potovanju po Hrvaškem je prišel Trdina nekoč tudi v Križevac. Seboj je imel ekscerpt iz Haxthausnove knjige o Rusiji in ruski zemljevid. Orožniku, ki ga je srečal, se je zdel Trdina sumljiv in to tem bolj, ker je našel pri njem ruski zemljevid. Aretiral ga je in gnal v križevaške zapore. Sudac ga je zaslišal ter mu je takoj povedal, da je osumljen kot ruski agent. Preiskava se je pričela in Trdina je bil več dni v preiskovalnem zaporu, dokler ga niso zopet izpustili na prosto. Pravil mi je Trdina, da se mu še vse žive dni ni godilo tako dobro, kakor v tem zaporu. Ko so izvedeli njegovi nekdanji učenci v Križevcu, da se nahaja njih nekdanji učitelj v zaporu, založili so ga z najbolj okusnimi jedili in najboljšo pijačo. Tudi jetničar je bil ž njim nad vse prijazen. Pravil je Trdini, da ima smolo s svojimi jetniki, ker mu izročajo orožniki samo take poštenjake, kakor je on. Dal mu je na prosto, ako hoče ponoči pobegniti iz ječe, ker je ne bo zaprl. Seveda se Trdina tej prijazni ponudbi ni hotel odzvati. Sicer pa se je že čez nekaj dni ustavilo kazensko zasledovanje proti njemu, ker ni bilo za to nobenega povoda. —

Trdina je bil velik Slovan ter je vse svoje dni z zanimanjem zasledoval slovanski pokret; trdno je veroval v bodočnost Slovanstva in s to zavestjo je legel v grob. —

*bolje piše, nego sem ga sm
osebno. A zgrešil je, kakor tudi sicer v življenju, trdni ton — t.
Čar Kurelaca (207) v Trdinovi je: ničesar navajajo, pa
konec je. — Čisto enako vtinit
njeni zaščitarani J. M. Borec,
je v pamflet (Dan "izza ...") zoper smrtnege sovražnika Jek.
J. Glaser: Koblarja za lasse pritiral čisto tujo osebo, Jek. M*

Vstajenje.

Nosilo solnce žarek zlat
kostanjem sto je dni,
zdaj zacvetela je v pomlad,
iz njih njegova kri.

Spet dala so drevesa vonj
opojen, krepek, zdrav —
nihče ni zimoval zastonj,
ne gozd in ne ljubav.

